

Rozkład Gaussa i test χ^2

Rozkład Gaussa jest scharakteryzowany dwoma parametrami - wartością oczekiwaną rozkładu μ oraz dyspersją σ :

$$G(x) = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} \exp\left(-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}\right).$$

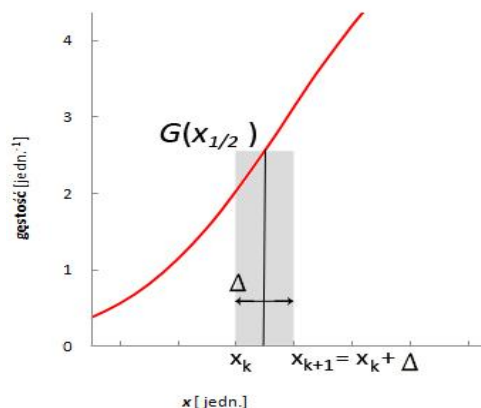
W warunkach eksperymentu, przy skończonej liczbie pomiarów N , najlepszym oszacowaniem tych parametrów są odpowiednio średnia arytmetyczna $x_{\bar{s}}$ oraz niepewność standardowa pojedynczego pomiaru s_x .

Jeśli chcemy nanieść krzywą teoretyczną na histogram pomiarów musimy dla każdego przedziału histogramowania obliczyć oczekiwaną częstość p_k (lub oczekiwaną liczbę zliczeń (krotność) $N_k = N \cdot p_k$) wynikającą z rozkładu Gaussa, która jest równa:

$$N_k = N p_k = N \int_{x_k}^{x_{k+1}} G(x) dx$$

W celu obliczenia całki z rozkładu Gaussa w granicach x_k do x_{k+1} możemy zastosować dwie metody:

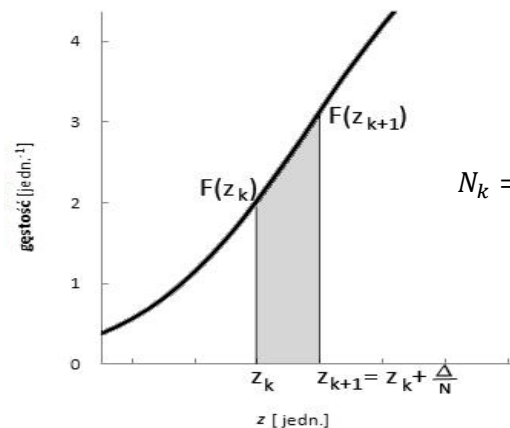
METODA 1 (przybliżona) polega na wyznaczeniu p_k poprzez obliczenie wartości gęstości w połowie k -tego przedziału histogramowania $G(x_{1/2})$ i pomnożeniu przez szerokość przedziału Δ .

$$p_k \approx G(x_{1/2})\Delta$$

$$N_k \approx N_k' = N G(x_{1/2})\Delta$$

METODA 2 (dokładna) polega na zmianie zmiennych $z = \frac{x-\mu}{\sigma}$ i na obliczeniu p_k jako różnicy całek ze standaryzowanego rozkładu Gaussa na krańcach przedziałów (w nowych zmiennych):

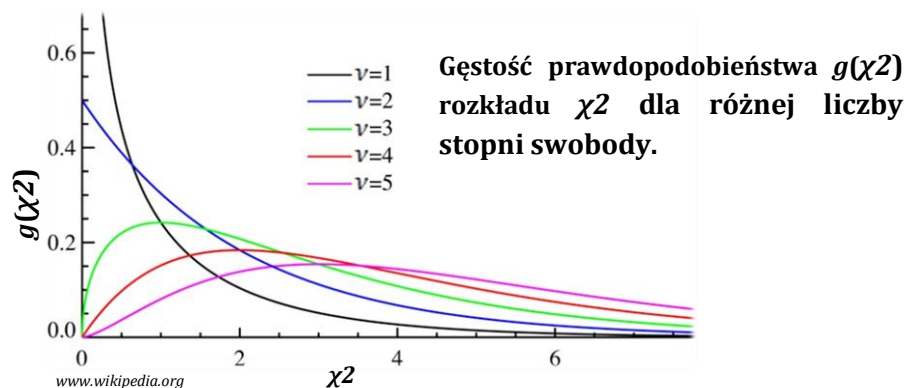
$$p_k = F(z_{k+1}) - F(z_k)$$

$$N_k = N \cdot p_k = N(F(z_{k+1}) - F(z_k))$$

Wartości $F(z)$ odczytujemy z tabeli 7 ze skryptu.

Należy zauważyć, że w naszych rozważaniach rozkład Gaussa to gęstość prawdopodobieństwa i jest to wielkość tożsama z tym co nazywaliśmy gęstością przy tworzeniu histogramów (proszę zauważyć że wartości rozkładu Gaussa też mają jednostki [jedn.]⁻¹). Działają tutaj znane już wzory wiążące częstość, liczbę zliczeń i gęstość. Przykład naniesienia teoretycznego rozkładu Gaussa (obliczonego dwiema metodami) na histogram uzyskany z 432 pomiarów okresu drgań wahadła (z pierwszej instrukcji) jest przedstawiony w tabeli 1 i na wykresie 1. Proszę zauważyć że rozkład teoretyczny można nanieść na histogram zarówno liczby zliczeń (krotności), częstości jak i gęstości.

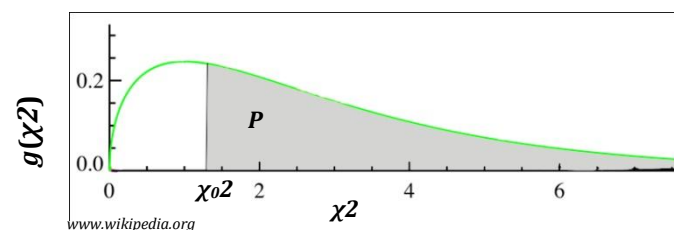
Test χ^2 pozwala nam odpowiedzieć na pytanie czy rozkład teoretyczny jest zgodny z rozkładem doświadczalnym, ale nie daje nam jednoznacznej odpowiedzi TAK lub NIE. Związane jest to z probabilistycznym charakterem tego testu i jak każdy hazard pociąga za sobą ryzyko. Ryzyko to, zwane błędem pierwszego rodzaju i powszechnie oznaczane symbolem α , równe jest prawdopodobieństwu odrzucenia testowanej hipotezy, nawet wtedy, gdy hipoteza jest prawdziwa. Dzieje się tak dlatego, że w teście obliczana jest wartość statystyki testowej χ^2 o rozkładzie prawdopodobieństwa $g(\chi^2)$.

Statystyka w wielokrotnie powtarzanych, w tych samych warunkach, eksperymentach może przyjąć różne wartości, przy czym, na mocy swej konstrukcji, duże jej wartości sugerują brak zgodności z modelem teoretycznego z modelem doświadczalnym. Z powodu losowego charakteru statystyki może się zdarzyć, że jej wartość χ^2 w konkretnym doświadczeniu jest na tyle duża, że odrzucimy badaną hipotezę, nawet jeżeli ona jest prawdziwa. Tolerowalne prawdopodobieństwo takiego zdarzenia wyznacza poziom wspomnianego ryzyka. Przykładowo, jeśli owe ryzyko ustalimy na 5%, to będzie to oznaczało, że gotowi jesteśmy odrzucić hipotezę o zgodności rozkładów w jednym przypadku na 20, nawet wtedy, gdy rozkład doświadczalny jest realizacją modelu teoretycznego.

Prawdopodobieństwo że wartość statystyki testowej χ^2 będzie większa niż obserwowana wartość χ_{02} jest równe:

$$P(\chi_0^2 \leq \chi^2) = \int_{\chi_0^2}^{\infty} g(\chi^2) d\chi^2$$

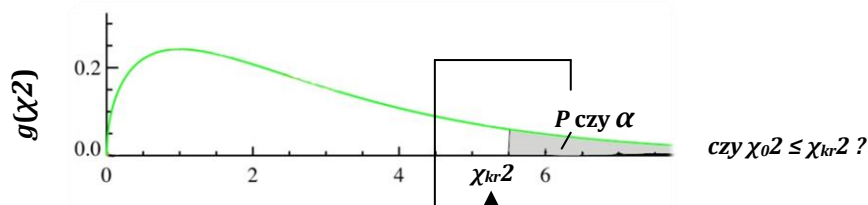

Postać analityczna $g(\chi^2)$ jest podana w instrukcji.

Wartość P można odczytać z tabeli 6 z instrukcji (w tabeli znajdują się wartości P nie dla wartości χ_{02} tylko dla zredukowanej wartości równej χ_{02}/v).

Im odczytana wartość P jest większa tym bardziej rozkłady otrzymany (eksperymentalny) i zadany (teoretyczny) są ze sobą zgodne. Jeśli prawdopodobieństwo jest małe prawdopodobnie rozkłady są ze sobą niezgodne- w szczególności jeżeli $P < 5\%$ uważamy taką niezgodność za **istotną** (http://en.wikipedia.org/wiki/Chi-square_distribution).

Zauważmy, że test χ^2 może być sformułowany nieco inaczej: zamiast odczytywania dla naszego χ_{02} prawdopodobieństwa P z tablic możemy najpierw założyć pewne prawdopodobieństwo P (czyli α), zobaczyć jaką granicę całkowania χ_{kr2} odpowiada temu prawdopodobieństwu i porównać nasz parametr χ_{02} już z liczbą - χ_{kr2} ale pamiętając że porównanie zostało zrobione na poziomie P (czyli α). Taka taktyka jest przyjęta w skrypcie.

Wartości χ_{kr2} dla paru wartości α w granicach 0.1-10% można odczytać z tabeli 5 z instrukcji. Widzimy że podane α są małe co skutkuje dużą tolerancją testu χ^2 - przykładowo jeśli dopuścimy możliwość odrzucenia prawdziwej hipotezy z prawdopodobieństwem $\alpha = 1\%$ dla zagadnienia w którym stopień swobody wyniósł 6 odczytujemy $\chi_{kr2} = 16.81$ co daje nam dużą szansę że obliczone dla naszego przypadku χ_{02} będzie od χ_{kr2} mniejsze i test χ^2 i hipoteza o zgodności rozkładów nie będzie odrzucona. Jeśli jednak obliczone χ_{02} będzie większe niż 16.81 możemy zmienić nasz warunek na α , z mniejszą α χ_{kr2} rośnie a więc szanse na to że $\chi_{02} < \chi_{kr2}$ rosną.

W tabeli 2 przeprowadzony został test χ^2 dla rozkładu 432 pomiarów drgań wahadła (ograniczono się do liczenia wartości oczekiwanych p_k drugą, dokładną metodą). Ponieważ warunkiem przeprowadzenia testu χ^2 jest liczba zliczeń w każdym przedziale powyżej 5, połączone zostały ze sobą cztery pierwsze i cztery ostatnie przedziały histogramowania. Stopień swobody $\nu = m - 1 - 2$, gdzie m to liczba przedziałów histogramowania, wyniósł 8.

Parametr χ_{02} policzony ze znanego Państwu wzoru:

$$\chi_0^2 = \sum_{k=1}^m \frac{(n_k - N_k)^2}{N_k}$$

wyniósł 38.41 (czyli zredukowana wartość χ_{02} wyniosła 4.80). Oznacza to, patrząc na tabele 5 z instrukcji, że **odrzucaamy hipotezę o zgodności rozkładów na poziomie (z prawdopodobieństwem błędu pierwszego rodzaju) poniżej 0.1%**. Tabela 6 z instrukcji, jako mniej dokładna, jest w tym wypadku mniej dla nas użyteczna ponieważ mówi nam że błąd pierwszego rodzaju jest poniżej 0.2%.

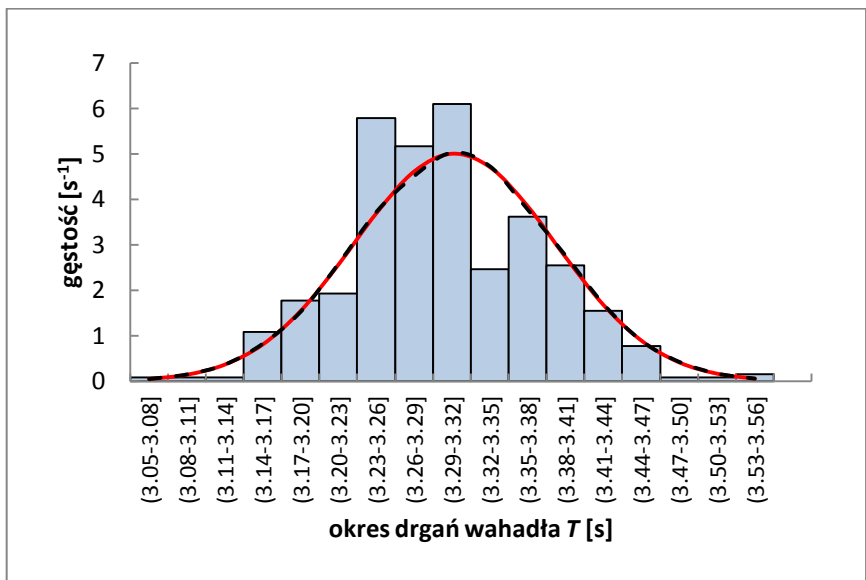
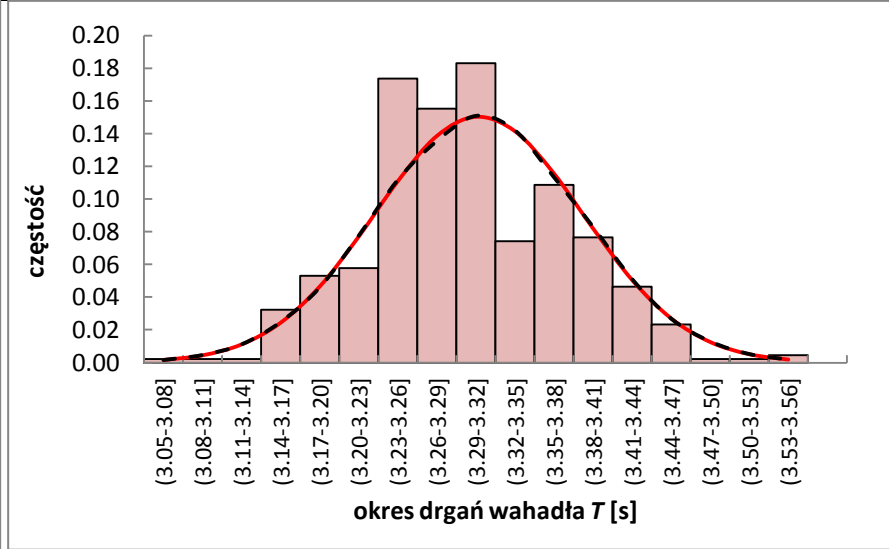
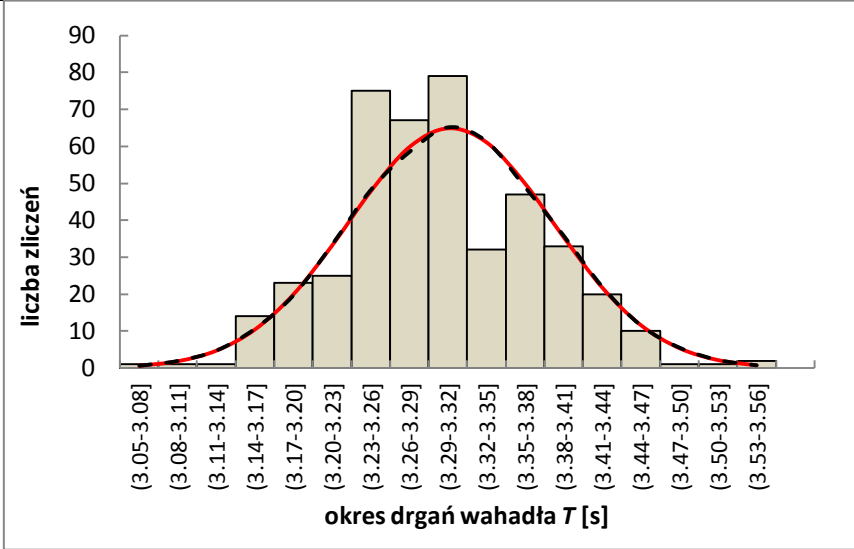
W tabeli 3 przedstawiono wymyślony rozkład okresów drgań wahadła taki by dobrze „pasował” do rozkładu Gaussa. Parametr χ_{02} wyniósł 1.61 (zredukowana wartość 0.20). Widzimy, że w tym przypadku tabela 5 jest dla nas bezużyteczna a z tabeli 6 odczytujemy że odrzucenie hipotezy wiązało by się z błędem pierwszego rodzaju 99%. **Tutaj lepiej powiedzieć że nasze pomiary są niesprzeczne z hipotezą o zgodności rozkładów w 99% (na poziomie 99%)**.

Bibliografia:

- J.R Taylor, *Wstęp do analizy błędów pomiarowych*, PWN, 1995
- www.wikipedia.org

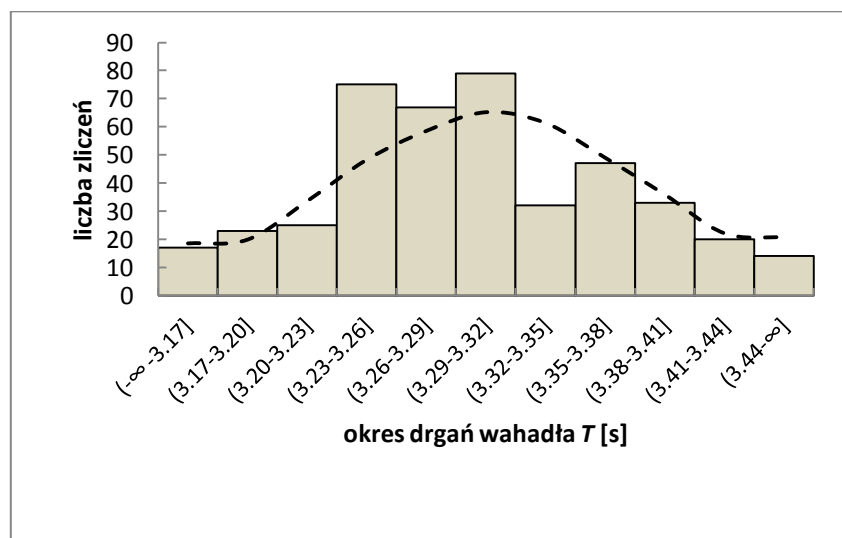
Wartości eksperymentalne				Wartości oczekiwane (z rozkładu teoretycznego, tu: rozkładu Gaussa)							
				metoda przybliżona				metoda dokładniejsza			
przedział k	liczba zliczeń n_k	częstość p_k	gęstość f_k [s^{-1}]	$\frac{1}{2}$ przedziału $T_{1/2}$ [s]	$f_k \leftrightarrow G(T_{1/2})$ [s^{-1}]	$p_k = G(T_{1/2}) \cdot \Delta$	$N_k = p_k \cdot N$	przedział k w nowych zmiennych z	$p_k = F(z_{k+1}) - F(z_k)$	$f_k = p_k / \Delta$ [s^{-1}]	$N_k = N \cdot p_k$
(3.05-3.08]	1	0.002	0.08	3.065	0.049	0.001	0.64	(-3.23 , -2.85]	0.002	0.05	0.67
(3.08-3.11]	1	0.002	0.08	3.095	0.145	0.004	1.87	(-2.85 , -2.47]	0.005	0.15	1.99
(3.11-3.14]	1	0.002	0.08	3.125	0.367	0.011	4.76	(-2.47 , -2.10]	0.011	0.37	4.80
(3.14-3.17]	14	0.032	1.08	3.155	0.808	0.024	10.48	(-2.10 , -1.72]	0.025	0.83	10.71
(3.17-3.20]	23	0.053	1.77	3.185	1.545	0.046	20.03	(-1.72 , -1.35]	0.046	1.53	19.79
(3.20-3.23]	25	0.058	1.93	3.215	2.564	0.077	33.22	(-1.35 , -0.97]	0.078	2.58	33.48
(3.23-3.26]	75	0.174	5.79	3.245	3.691	0.111	47.84	(-0.97 , -0.59]	0.112	3.72	48.21
(3.26-3.29]	67	0.155	5.17	3.275	4.613	0.138	59.79	(-0.59 , -0.22]	0.135	4.51	58.45
(3.29-3.32]	79	0.183	6.10	3.305	5.004	0.150	64.85	(-0.22 , 0.16]	0.151	5.02	65.10
(3.32-3.35]	32	0.074	2.47	3.335	4.710	0.141	61.04	(0.16 , 0.54]	0.142	4.73	61.26
(3.35-3.38]	47	0.109	3.63	3.365	3.848	0.115	49.87	(0.54 , 0.91]	0.113	3.77	48.90
(3.38-3.41]	33	0.076	2.55	3.395	2.728	0.082	35.36	(0.91 , 1.29]	0.083	2.76	35.81
(3.41-3.44]	20	0.046	1.54	3.425	1.679	0.050	21.76	(1.29 , 1.67]	0.051	1.70	22.03
(3.44-3.47]	10	0.023	0.77	3.455	0.897	0.027	11.62	(1.67 , 2.04]	0.027	0.89	11.58
(3.47-3.50]	1	0.002	0.08	3.485	0.416	0.012	5.39	(2.04 , 2.42]	0.013	0.43	5.57
(3.50-3.53]	1	0.002	0.08	3.515	0.167	0.005	2.17	(2.42 , 2.80]	0.005	0.17	2.25
(3.53-3.56]	2	0.005	0.15	3.545	0.058	0.002	0.76	(2.80 , 3.17]	0.002	0.06	0.79
suma:	432	1				1	432		1		432
średnia T_{sr}	3.307 s	$\leftrightarrow \mu$									
niepewność standardowa pojedynczego pomiaru s_T	0.080 s	$\leftrightarrow \sigma$									

Tabela 1. Wartości eksperymentalne oraz wartości oczekiwane z rozkładu Gaussa okresu drgań wahadła.

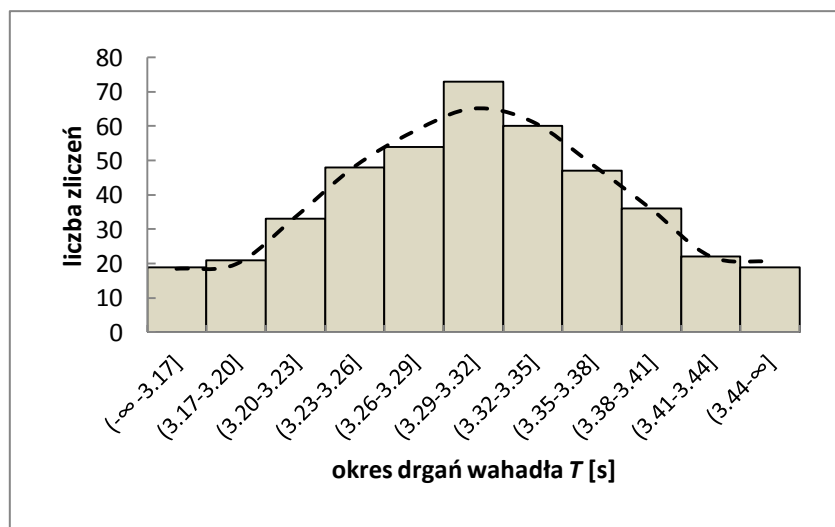
Wykres 1.
 Histogram okresów drgań wahadła wraz z naniesioną krzywą teoretyczną wyznaczoną **metodą przybliżoną** oraz **metodą dokładniejszą**

Wartości eksperymentalne		Wartości oczekiwane			
przedział k	liczba zliczeń n_k	przedział k w nowych zmiennych z	$p_k = F(z_{k+1}) - F(z_k)$	$N_k = N \cdot p_k$	$\frac{(n_k - N_k)^2}{N_k}$
$(-\infty -3.17]$	17	$(-\infty, -1.72]$	0.0427	18.45	0.11
$(3.17-3.20]$	23	$(-1.72, -1.35]$	0.0458	19.79	0.52
$(3.20-3.23]$	25	$(-1.35, -0.97]$	0.0775	33.48	2.15
$(3.23-3.26]$	75	$(-0.97, -0.59]$	0.1116	48.21	14.89
$(3.26-3.29]$	67	$(-0.59, -0.22]$	0.1353	58.45	1.25
$(3.29-3.32]$	79	$(-0.22, 0.16]$	0.1507	65.10	2.97
$(3.32-3.35]$	32	$(0.16, 0.54]$	0.1418	61.26	13.97
$(3.35-3.38]$	47	$(0.54, 0.91]$	0.1132	48.90	0.07
$(3.38-3.41]$	33	$(0.91, 1.29]$	0.0829	35.81	0.22
$(3.41-3.44]$	20	$(1.29, 1.67]$	0.051	22.03	0.19
$(3.44-\infty]$	14	$(1.67, \infty]$	0.0475	20.52	2.07
suma:	432			χ^2	38.41
$\nu = 8$	liczba stopni swobody			χ^2/ν	4.80

Tabela 2 + Wykres 2.

Wartości eksperymentalne oraz wartości oczekiwane liczby zliczeń n_k okresu drgań wahadła oraz obliczony parametr χ^2

Wartości eksperymentalne		Wartości oczekiwane			
przedział k	liczba zliczeń n_k	przedział k w nowych zmiennych z	$p_k = F(z_{k+1}) - F(z_k)$	$N_k = N \cdot p_k$	$\frac{(n_k - N_k)^2}{N_k}$
$(-\infty -3.17]$	19	$(-\infty , -1.72]$	0.0427	18.45	0.017
$(3.17-3.20]$	21	$(-1.72 , -1.35]$	0.0458	19.79	0.075
$(3.20-3.23]$	33	$(-1.35 , -0.97]$	0.0775	33.48	0.007
$(3.23-3.26]$	48	$(-0.97 , -0.59]$	0.1116	48.21	0.00093
$(3.26-3.29]$	54	$(-0.59 , -0.22]$	0.1353	58.45	0.34
$(3.29-3.32]$	73	$(-0.22 , 0.16]$	0.1507	65.10	0.96
$(3.32-3.35]$	60	$(0.16 , 0.54]$	0.1418	61.26	0.026
$(3.35-3.38]$	47	$(0.54 , 0.91]$	0.1132	48.90	0.074
$(3.38-3.41]$	36	$(0.91 , 1.29]$	0.0829	35.81	0.00098
$(3.41-3.44]$	22	$(1.29 , 1.67]$	0.051	22.03	0.00005
$(3.44-\infty]$	19	$(1.67 , \infty]$	0.0475	20.52	0.11
suma:	432			χ^2	1.61
$\nu = 8$	liczba stopni swobody			χ^2/ν	0.20

Tabela 3 + Wykres 3.

Wartości eksperymentalne (wymyślone) oraz wartości oczekiwane liczby zliczeń n_k okresu drgań wahadła oraz wyliczony parametr χ^2